

"ŞƏHİD ÜRƏYİNDƏN KEÇƏN MİSRALAR..."

Nizami MƏMMƏDZADƏ

(Əvvəli ötən sayımızda)

Min sevgi nəğməsi mənə güc verir,
Bir ovuc torpağa şeir qoşuram.
Əsgərin dilində oxunanda o -
Mərdi-meydanda mən, hər an coşuram.

Ömrümün üstünə min ömür gəlir,
Hər şəhid qisası alınanda bil.
Ay Ana, gözünü sən də sil daha -
AZADLIQ oxuyur hər oba, hər el!

Dağların üstündə tonqallar yanır,
Hər kolun dibində gizləyir düşmən.
Koroğlu nərsəsi, Babək qılıncı,
Onları qorxudur hər an, yenidən.

Ağlama, ay Ana! Gəlib çıxmışam!
Sənin əllərini öpəcəyəm mən.
Üstünə gül-çiçək, sevgi yağışı -
Torpağın ətrini səpəcəyəm mən!

Gəlmişəm, güllələr oynasın yerdən,
AZADLIQ xəbəri mənim ilk sözüml!
Yadıma düşürdün səngərdə hərdən,
Məktub əvəzinə, bax goldim özüm!

Vüqarlı dağların gözüm işığı,
Mən o ucalıqdan gəlmişəm, Ana!
Sevdiyim bu torpaq daha mənimdir -
Onu düşmənlərdən almışam, Ana!

Duman bu dağlara çökəndə gəldim,
Çox şükür, düşmənlər qaçanda bildim!
Dağlarda əbədi qalmaq, nə gözəl -
Babam bu dağları biçəndə gəldim.

Qəlbimə çəkilən dağı unudum,
Üzü bəri baxan dağları gördüm.
Allahım, nə gözəl yuxu görəndə,
İndi gözəlləşən çaqları gördüm.

Öt ey, Xarıbülbül - tənha bir gülüm!
Sevinci ömrümə bu gün cala sən!
Tarixin şanlı bir sözünü bildim,
AZADSAN ay Şuşam, həmin qalasan!

Dünəndən ayrılıb bu günə gəldim,
Ay Ana, gülümsər üzünü gördüm.
Mən bu ucalıqda hər an yüksəldim,
Babamın bu Cıdır düzünü gördüm.

Daha düşmənlərdən bezmişəm, inan!
Əlimdə sıyrılmış qılınc, hazırəm!
Bu mənim tarixim, bir igid kimi,
Ay Ana, mən onu qanla yazıram!

Ah, necə yaraşır bizlərə ZƏFƏR!
Ölüm nəğməsinə unudum indi!
Bilirəm, qüvvətli zabitəm, əsgər!
Bu Vətən sənindi, gələcəyindi!

Körpə səslərinə layla yaraşır,
Anamız bayatı oxuyur hər an!
İgid düzdən keçib, dağları aşır,
Yazır zirvələrə: "Can Azərbaycan!"

Sevgimin şah sözü Vətənim olub,
Ona çox yaraşan bayrağıma da var!
Bir zaman inləyən torpaqlarımda,
Bax, indi ətirli gül bağım da var!

Bütün şəhidlərimizə dərin ehtiram əlaməti olaraq yazılmış poema

Bu çağlar bizlərə ZƏFƏR bağışlar,
Oyan, ey gəncliyim - ölməz şəhidlər!
Düşmənin qaçdığı yollara bir bax,
Onları hey qovub qəhrəman əsgər!

Sevincin səsi də bizə QƏLƏBƏ!
Dünya sizdən deyir, PUALAR uçur!
Bu mərdi-meydanda gur səsinizlə -
Düşmənlər hey qorxub, səngərdən qaçır!

Ey igid qardaşım, ey nakam bacım!
Sənin baxışınla dünya oyanır!
"Komandan" sözü də daha şah tacım,
Hər oğlum, qızım da ona inanır!

Qarabağ mahnıda, sözdə səslənir,
Daha öz adını unudub yağdı!
Güllələri uçanda onun üstünə,
Unudub qorxudan solu, həm sağdı!

Hər sevgi mahnısı bizə ruh verdi,
"Şuşanın dağları" oxunur hər an.
Daha da azalıb ürəyindən dərdi,
Yaşa Azərbaycan! Can Azərbaycan!

Ali Baş Komandan, Prezidentimiz,
ZƏFƏRLİ yolları füsunkar edib.
Könlümün rübəbi, kamani, tarı,
QƏLƏBƏ əzmiylə fədakar edib.

Vaqif babamızın durnası uçur,
Onun məqbərəsi bizə yadigar!
Burda Ulu Öndər sözünü deyib,
Burda onun qızıl koləmləri var!

Ay Ana, ay Vətən, unutma məni,
Kövrək hissirlənlə ziyarətə gəl!
Şəhidəm, başdaşım bir süngü təkli,
Saplanıb min azğın düşməne, sən bil!

Əşqim də bir nakam ömürlər kimi,
Heç zaman ayrılmaz sizdən, ay Ana!
Düşmənlər hey qorxub "Domir Yumruğu"un -
Şaqqıltı səsinə qəfir hər yana!

Ömrümüz doludur uğurlu günlə,
Sizləri sevincə qorq edər, inan!
Gözəl Azərbaycan, vəfalı əsgər,
Ali Baş Komandan! Bizdəki - inam!

Demə, biz ölmüşük, torpaqda yatan -
İgidlik, qəhrəman Vətən övladı!
Baxın, yollar boyu sıralanmışıq,
Xatirə daşında hər igid adı!

Borçalı yolları uzaqdadırmı?
Gəlin, birlikdə biz gedək Vətənə!
Siz bilin, orda da yatıb şəhidlər,
Gül-çiçək toplanıb mərdə-mətinə!

Vətən nəğmələri şəhid eşqinə,
Hər il "Anım Günü" səslənir eldə!
"Yanık Kərəmi"ni çağır asıqlar,
QƏLƏBƏ səslənir incə bir teldə.

Şəhidin evindən uzaq deyiləm,
Qələbə səsinə mən oyanmışam.
Sözümüz söz olub, ANDımız kimi,
Düşmənin üzünə mərd dayanmışam!

Qəmli ürəklərin şahidi mənəm,
Yazıram, mən sənin hüsnünə şeir.
Gözüməndə tökülən yaş qurumadı -
Sanki mənə, "Şəhid yaşasın!" - deyir.

Mənim mərd əsgərim, gizir, zabitim -
Bu torpaq uğrunda dözdü zillətə.
Onların arzusu, ümidi vardı -
Mən səvine baxış etsin bizim millətə.

Ali Baş Komandan-"Domir Yumruğu"um!
Ona bir yenilməz güc-qüvvət verdi.
Müqəddəs Qarabağ ucalığını,
Şəhid görmodiso, analar gördü!

Ürəyim "Borçalı!" - deyib kövrəfir,
Hər daşı, qayanı unutmaram mən.

Ömür dediklərin bir tarix yolu,
Bilirəm, sizləri unutmaz Vətən!

Yanvarda sizlər də gəlin Bakıya,
Bu ömrün ölçətməz yolları vardır!
Bu Qanlı Yanvarın sirrləri çoxdur,
Mənim həsrətim də uzaq yollardır!

Anamın sözləri ürəkdən gəlir,
Eşidin, a dostlar dediyi sözü:
"Qanlı Yanvar, dağ çəkibdir sinəmə,
Hələ sağalmayıb süngü yarası.
Hər il dörd çökərək yola çıxıram,
Tiflis-Bakı, Bakı-Tiflis arası!"

Anamın dediyi sözlər tarixdir,
Ağbırçək kəlamı kövrəkdir bizi.
Daha dərdimizdən nişan da yoxdur,
Gül-çiçək bürüyüb yolu, həm izi!

Nənəmin də sir-sifəti qaralıb,
Əllərinə xına yaxmır bir nənəm!
Şəhidlərə ağı deyib ağlayır,
Ağlayanda danışmıram, dinmirəm!

Heç soruşmur, ölən kimdir, qalan kim?
Dərdi sinəsinə sıxıb ağlayır.
İllər keçib nənəm yenə qəmlidir,
Evimizdə neçə şəkil saxlayır.

Artıq qocalıbdır - ömür vəfasız,
Daha imkanı yox, sual verməyöy,
Tiflis-Bakı, Bakı-Tiflis arası -
Daha imkanı yox, söz çevirməyöy!

Şəhidlər yatan yer - Fəxrli Xiyaban,
Bakının tarixi ziyarət yeri.
Şəhid anaları fərq etmir daha,
Bu oğullar onun - mərdlərdən biri!

Hər dəfə gördüyüm balam - ömrümdür!
Hər qəbir daşına bir nişan qoyur.
Hər nağıl deyəndə Cəsur nəvəmə,
QƏLƏBƏ soruqlı sözlər soruşur!

34 il ötüb - 20 Yanvar,
Sızıldayan yaram sağalmır nədən?
Bu tarix məni də yaman gəyindir,
Hələ dərd söyləyir bu Torpaq, Vətən!

Sizin al qanınız yerdə qalammaz,
Şəhidlər, bu il də bağışlayın siz!
Vətən darda olmaz, onun gücünü,
Sözümüz sözdür - siz, görəcəksiniz!

O günlər gələcək, yaqın bilin siz,
Vaxt gələr QƏLƏBƏ eşidən kimi.
Gələcək əlimdə çiçəyim, gülüm,
Sərəcəm mən onu ayağıma!

Xoş sözlər deyəcəm Vətənəminə,
Minnətdar olacam güclü, möhtəşəm,
Azərbaycan adı dayağıma!
Uca zirvədəki bayrağıma!

Unutmaz yaddaşım heç zaman soni,
İstər Bakı olsun, istər Borçalı.
Gəldiyin yollara çiçək səpmişəm,
Səni unutmaz bil, şəhid Xocalı!

Orda igidlərim yatıb, oyanır -
Düşməne min lənət söyləyir dilim.
Könül tərənsi həsrətdən yanır,
Uçur göyörçüntək, Vətənə meylim!

Oğul istərəm mən, duyğusu kövrək,
Onu bu şahənə torpağa çöksin!
Torpağın ruzisi necə ləzzətli -
Onun bolluğunu bilənlər əksin!

Ata da, Ana da, bacı-qardaş da,
Ötən fəsiləri yola salıblar.
Baxın, ey insanlar, bilin sizlər də,
Şəhidlər necə bir torpaq alıblar!

Onlardan yadigar qalıbdır bizə,
Hər dəfə fəxr edir, həm oğlum, qızım!

Ömür yollarında baş əydik sizə,
Bu idi varlığım - çörəyim, duzum!

Səadət kəlməsi bizə yaraşır,
Hər zirvə uğrunda döyüşüb aldıq!
Məşəddən keçəndə dağları aşdıq,
Baxın, bizlər belə QƏLƏBƏ çaldıq!

Qalmayıb torpaqda daş da, kəsək də,
Hər qaya köksündə bir güllə izi!
Sizləri zəmanə necə unudar?
Ürəyim kövrəlib, sevirəm sizi!

Dünya bir mürəkkəb oyun oynayır,
Aləmlər qarışır, dağ parçalanır.
Ömrüm dolandıqca, gödəlir sanki,
Ürək ötən günü, ayları anır.

Şəhid ürəyindən keçən misralar,
Borçalı elimi ev-əv doladır!
Anam da qəbrini ziyarət edib,
Torpağım uğrunda o da alışır.

Hərdən ağı deyir, tufan qoparır,
Şəhidlər eşqinə yanib ağlayır.
Əlində gül-çiçək, bayraq aparır -
Şəhidin adıyla sovgat bağlayır.

Ağlar söyləyən nəvəmə yazıq,
Ürəyim hönkürür, sinəm söz deyir.
Qəlbimi tufana döndərir, neydim!
Şəhidin bəxtinə yazdığım şeir.

Ürəyə qəm-kədər dolanda istək,
Şəhidlər ruhuna dualar söylər.
Acığı tutanda nəvəm dinəntək,
Düşməni arxasınca yamanca söyür!

Dərdi sinəsindən çıxarıb babam,
"Domir yumruğu"yla qayanı yarar.
Döyüşkən əsgərim, igid hardadır?
Gündüz də, gecə də onu axtarar!

Şəhid ürəyini oxuyan nəvəm,
Soruşar hər gəlib, gedəndən vaxtsız!
Deyin ki, hey onu axtaran mənəm,
Qəlbə hey çırpımb söyləyən baxtsız!

Şəhidim, ay nəvəm! Harda qaldın sən?
Yığdığım gül-çiçək yolunda soldu.
Nəvəyəm, həsrətdən yanib-qocaldım,
Bilirməm, getdiyin necə bir yoldu?

Anamın gözləri yola baxanda,
İnanmır o, sənin şəhid adına!
Əlində yaylığı, qara paltar -
İnan ki, yaraşmır qəmli qadına!

Anam da dualar deyər şəhidə,
Ürəyindən keçən misranı söylər.
Onun ürəyi də yaman doludur,
Şəhidlə birlikdə ağlayır göylər!

Sənə gül-çiçəkli dağlar yaraşır,
Vətənin çal-çağır düzləri gözəl!
Sənə bu torpağın əzəl sakini,
Sənə tarix yazıb - şeirlə, qəzəl!

Yoxluğun anaya əzablar verib,
Dərd-qəmi düşməne verə bilməyib!
Gözləri qəbrinə dikilən qadın -
Gözünün yaşını nədən silməyib?

Şəhid ürəyinin kədəri, qəmi,
Yenidən yaşamaq həsrəti duyur.
Yatdığı qəbrinə görkəmi ilə,
Başqa bir həyatı o, qədəm qoyur.

Şəhid ürəyindən keçən misralar,
Dəftərə yazdığım tarixdir, bilim!
Bilirik qəhrəman, Vətən oğludur,
O, mərdlik rəmzidir obanın, elin!

Hər igid sözləri arzu, ümididir,
Mübariz döyüşdə ürəkləri var!
Yaşamaq istəyi ona daha xoş,
Döyüşdə ilahi diqləkləri var.

(Davamı 9-cu səhifədə)

(Əvvəli 8-ci səhifədə)

"Mənim başdaşımı təzələyərmiş, Dünaya baxaram yenidən bir də! Qəm-kədər hissimi, sevinc duyğumu, Duyaram yenidən hər gün qəbirdə!"

Dünaya eşqimi yayaram, Ana - Aman deyərəm mən, ölümə bir də! Ziyarət edərdəm şəhid qəbrini, Ölümü götürmə, dilimə bir də!

Sahilə tələsən gəmi olmuşam, Dolan gözlərimin nəmi olmuşam, Gecənin, gündüzün şamı olmuşam - Bu səssiz dünyaya şahid qəbirdə!"

Analar belədir, oğul dərdinə - Gecə də, gündüz də dözməmir, bilin! İgidlər gediblər mərdi-mərdanə - Adını tarixə yazmağa elin!

Qarabağ bizimdir, deyib babalar, Oğullar böyüyüb onu aldılar. Döyüşdə Vətəni ucaltmaq üçün, Al-qana boyanmış ZƏFƏR çıxdılar!

Analar, ürəyim sizlə döyünür, Bilirəm, ömrümün harasında yam? Şuşanın, Xankəndin adı tarixə - Daha yazılıbdır - mən də ordayam!

Hücum əmri məni heç də sındırmaz, Bilin ki, düşməni qorxutdum birdən! Koroğlu meydanı hayqıran kimi, Düşməni it kimi qovdum səngərdən!

Ölüm şəccərəsi yazdım düşməni! Ölüm akkordu da çatıbdır sona! Hər kəndi, şəhəri alanda bilin, Bayrağım zirvədə duracaq, Ana!

Dünyanın bu günü əbədiyyətdir, Səadət ulduzu qonub başıma. ZƏFƏR bayrağımın Ayı, Ulduzu - Güc verib, yaraşır gənc qardaşıma!

Aləmə səs verdik, biz səmalarda, Düşməni səngərinə vəlvələ saldıq. Qalacaq yerimiz olmasa da bil, Ay Ana, qardaş, bir evdə qaldıq.

Tale yolumuza gün şəfəq saçdı, Doğdu üzümlü gülümsər həyat! Dağlara, düzlərə qonmaq üçün biz - Allahın bizlərə verdi cüt qanad!

Həyatda yaşadığı, ey Ana Vətən! İşğal altında olan torpağı ala! Göylərə ucaldı ZƏFƏR səsimiz - Biz qoşa qanadla göyə ucalaq!

Biz imtahana çəkdi bu torpaq. Mən yandım, yaxıldım düşməni əlində. Fəqət, gücüm ilə qurduğum səngər, Düşməni çar-qaçar etdi elimdə!

Düşmənin adını bilməsəm olar, O, mənim gücümün dadını bilsin! Bilinsin qoy mənim vurduğum zərbə - Təki onun adı tamam silinsin!

Torpaq sevgisinə çatmaz bir qüvvə, Vəfasız dünyanın sözü yalandır! Düşməni Xocalını oda qaladı, Şəhidlər pozmadı içdiyi ANDI!

Döyüş meydanında mübariz olduq, ANDımın hər sözü igid Mübariz! Sevgimin şah sözü həm Vətən oldu, Həm də Torpaq adlı o şəhidimiz!

Biz yazdıq zirvəyə, söz: "Azərbaycan!" Şəhid üyündən keçən misrardır. Ali Baş Komandan yazdı durmadan: "Yenilməz - "Qarabağ Azərbaycanıdır!"

Ali Baş Komandan, əmrinə hər an, Mən də əsgər kimi bil, AND içmişəm. Səndəki sevgimin od-alovuyla, Qayı, sət dəyiş keçmişəm.

Qəlbimin on ali fikirlərinə, Hey sadiq qalaraq Şuşaya qalxdım. Bilirəm, getdiyim bu yolda bəzən, Düşməni səngərinə güllələrdən çaxdım.

Keçdiyim yollarda qorxum olmayıb, Düşməni gördükcə, mətin olurdum! İnan mənə Ana, xeyir-duası - Keçdiyim keçidlər çətin olurdur.

Gecə də, gündüz də yata bilmədim, Sonsuz üfqləri indi görürəm. Baxın, ey dostlarım, qarşıma çıxan, Düşməni silahımdan qaçır, bilirəm!

Sərt yoxuşu qalxıb düzə çatanda, Mən ordan boylanıb Şuşaya baxdım. Asan yollar çətin olmasa da, bil - "Dəmir Yumruq"umu düşməniyə çaxdım.

Qaranlıq gecələr aydınlaşanda, Şuşanı, Xankəndi görüb ucaldıq. Dağları, daşları bilki aşanda, Düşündük, nəhayət, biz də bac aldığımız!

Ay Vətən, düzində işıq olacam, Hüsniyəyə yaraşan bayraq bizimdir! Bu yurda yaraşan bir tac alacam, Daha bildirim ki, torpaq bizimdir!

Komandan səsi də güc verdi bizə: "Əziz Şuşa! Daha bilki Azadsən!" Əziz Şuşa! Daha bizlər qayıtdıq! Sən bizə güc verən, güclü qanadsan!

Qayalar dibində ilantək yatan, Hər düşməni sinəsi yaranalıbdır. Şuşamız alınır, onun uğrunda, Mərd əsgərlərimiz sıralanıbdır.

Əlində QƏLƏBƏ bayrağı duran, İndi o dağlara əsgər düzülüb. Sevincin, mələlin gücü bizdədir! Düşmənin ümidi daha üzlülüb!

"ŞƏHİD ÜRƏYİNDƏN KEÇƏN MİSRALAR..."

Ömür yollarımız güllü, çiçəkli, Əbədi məskənim, Şuşam, sən oldun! Sağ ol, Şanlı Ordum-əsgər biləkli, Dünyada tanınan bir Vətən oldun!

Uzandım yamyaşıl şəhli sinəyə, Ələdi üstümə şəh sərindən! Duya bilməmişdim, ey doğma Vətən! Şahlıq qüdrətini cəmənləklərin!

İndi duyduğum eşqin məhəbbətini, Vətən nəğmələri göylərə uçdu! Şuşadan görəndə qaçan düşməni - Əsgərim, zabitim mənə qol açdı!

Öpdüm dodağımla qədim torpağı! Sevincdən ağladım, sevindim, güldüm - Eşqimi dünyaya yaymaq istərdim! Səni ilahi bir torpağı bilirdim!

Ey şəhid qardaşım, yuxun nə şirin, Azərbaycan adlı Vətən yenilməz! Mənim sonsuz eşqim daha sənidir, Gedirəm zirvəyə, izim bilinməz!

Mənəm, sənsən Vətən uğrunda güclü, Qəlbimiz döyünür mətin, hünərvor. Çaynımda gözdirdim topu-tüfəngi, Lazımca, olaram döyüşkən əsgər!

Vətən cəmənləri mənim oylağım, Mən onu çox sevdim vətəndaş kimi! Döyünən sinəmdə arzularım var, Gücümüz sevgidir bir qardaş kimi!

Ömür yollarımız çiçəkli-güllü, Bir Vətən nəminə birləşmişik biz! "Bayrağım ucalsin!", deyilən sözün - Ahəngi dediyim şirin nəğməmiz!

Mənim poeziyam şəhidlər üçün, Ürəkdən yazılıb hələ də qoşur. Hər şeir misrara da ona təskinlik, İgidlər hüsniyəyə şeirlər qoşur.

Ürəyim doludur, sözlə-söhbətlə, Ömrümün dünyası şəhida bağlı. Şəhidlər, deyirəm bəzən özümə, Mənim də hər günüm qaral-ağlı.

Hər şəhid adına şeirlər yazdım, Mənim də qəlbimdən süzlür mənə!

Yazdım adınızı könül dəftərə - Minnətdaram müdam sevgilə onə!

Şairtek sevgimin hüdudu yoxdur, Sənin qəbirinə əyilir başım. Ellərim fəxr edir, şücaətinlə, Odur mənim sənə sevgim, baxışım.

Ölmərdən eşqimlə sizdən yazınca, Vətən nəğmələrim sizə ehtiram! Şəhidim, dağlarda ucalıram mən, Mən ordan sizə gül, çiçək atıram!

Şəhidəm, ay Ana, ömrün anıyla - Bilirəm, bağlısan Vətənə, elə! Könlümün həmdəmi sənsən, ay Ana! Kaş, oğlun davadan evə sağ gələ!

Diz üstə çökərək, torpaq öpərəm, Yanar alqışımın alov səsi də! Əsgər gəlişinə güllər səpərdəm, Budur taleyimin nur pərdəsi də!

Bir qurban kəsərdim, Vətən nəminə, Od-alov içindən qayıtsın, oğul! Çox şükür, qəlbimdən dualar keçir, Mənə düşməni olan ey yağı, dağıl!

Şəhid oğlunu da görməyən Ana, Qəbrin başdaşını tapı bilməyib. Dərd-qəmədən saçını hörməyən Ana, Gözünün yaşını heç vaxt silməyib!

Mənim gözlərimdən yaş süzülür, ah - Bir şəhid durumu ağır, yarah. İnanın, düşünmə, şəhidim ölür. O, daim yaşayan övlad olmalı!

Bir qəbir yanında Ana çökmüşdü, Göz yaşları dizini yaramışdı.

Bilirdi bir ağız yağı döyüşdə, Sevimli oğlunu paralamışdı!

Amma, ötən döyüş ona güc verdi, Aşdı dağlarda o, qayarı, daşı! Ömür yollarında sevinc səsləri, Səslədi vuruşa, dostu-qardaşı!

Vaxt oldu, düşməniyə zərbə vuruldu, Şuşamız əsgərdən salamlar aldı! Cıdır düzində də çadır quruldu, Al bayraq durmadan hey dalğalandı.

Gözəllik Şuşamə şeir bəxş etdi, Coşurdu ilhamı, cahargahımı! Hər sözüm meydanı vuruşu sözlə, Ona əl çıxdılar sevinən hamı!

Gözəl Şuşa, sinən üstə sirr yatır, Qələm görək döngələri düz yaz! Hava gözəl, suyun təmiz, gözəllik - İlham verir sinəmdəki avaza!

Qarabağ! Dağların gül-çiçək açdı, ZƏFƏR nəğməsiylə düzü dolandı! Əsgəri marşıyla dedi Komandan: Bu gözəl: "Qarabağ Azərbaycanıdır!"

O böyük şəxsiyyət, o böyük insan, Sözüylə inamı, İlhamı birdir! Ali Baş Komandan, igid Prezident - Dünyada kürsülər sərkərdəsidir!

Bilin, onun başqa baxışı vardır, Dedi ki kolməni düşməni esdir. Mənə döyüş tərz, QƏLƏBƏ əzmi - ZƏFƏR tarixində gördüyü işdir!

Yenilməz gücü var, "Dəmir yumruq"un - Vətəni nəminə göydə saqqıldar! Onda Ulu Öndər tövsiyəsi var, Onun cəsarəti dağları yarar!

Şuşada havalar təmizdən təmiz, "İsa bulacağı"na baş çəkdi əsgər. Qalmadı yağdan Şuşada bir iz, İndi siz dağlara gedin, hər səhər!

Bizim dağların da gülü-çiçəyi, Yaraşır ay Şuşam, hüsniyə sənin! Xaribülülümün qonçəsi açıb, O yaraşığıdır Ana Vətənin!

Sazımda oyanan söz qanad açıb, Açılsın bizlərə məhəbbət yolu. Vəqifin duması səmada uçur, ZƏFƏRə alqışlar beləcə olur!

Dağa sinələri, ay "Dəmir Yumruq", Vətən nəğməsinə oxusun əsgər! Ali Baş Komandan əmri yazılınsın, Düzülsün Ordumuz, açılınsın səhər!

Üfüqdə parlasın Günəş telləri, Sevinc sadasını səsləndir, Vətən! Cəməndə gül-çiçək topla el qızı, Qarşıla Ordumu sən də sevincdən!

Bayrağım zirvədə hey dalğalanır, Qarabağ elləri Azərbaycandır! Ali Baş Komandan onu seyr edir, Onun mərd duruşu şöhrətdir - şandır!

Poema yazdım mən, şəhidlərimə, Qəlbim tüğyan etdi, kədər-ah kimi! Sonsuz üfqləri seyr etdim hərdən, Mənə əhsən dedi Göylər Hakimi!

Sevinc hisslərim də məni ucaltdı, Buludlu göylərdən yağış süzülüb. Bu tale məni də yaman qocaltdı, Poemam əsgərtək sözlə düzülüb.

Ağlaya-ağlaya şeir yazmışam, Şair qələmimin sözüdür bunlar! Daha düşmənlərdən bəzişəm tamam, Məni Vətən üçün bura qoyublar!

Bəxtimin kamanı çalib-çağırır, Sinəmdə misrələr dolub-boşalır. Fikirim, düşüncəm məni hey yorur, Dediym sözə də yadigar qalır!

Şəhidim göylərdə uçan qaranqış, Bu torpaq qonunna çağırır onu. Onun ZƏFƏR səsi sanki bir alqış - Bayrağım zirvədə döyüşün sonu!

Yüksəlir göylərə Vətən daşları, Torpağa yüksələn evlər bizimdir! Hər daşda, qayada bax, izlərim var, Qarabağ, baxdığım iki gözümdür!

Burda səgahım var, muğam-tarım var, Eşqimi, məhəbbəti bura gətirdim. Şəhidə söz qoşan sənətkarım var! Onlara yaraşan güllər bitirdim!

Ölmədi şəhidim, ürəklərdədir, Odur qəhrəmanı obanın, elin! Qarabağ sanki bir ilham pərisi, Analar, yeni bir Vətənə gəlin!

Gəlin, birlikdə biz, gül-çiçək ökək, Şəhida yaraşan atırlar gəlsin! Qarabağ gözəli burda çiçəklə, İgid əsgərimin qədrini bilsin!

Səcdələr etməyə sevgilə gələk, Baş əyək, ucalan başdaşlarına! Azərbaycan gedir zirvəyə doğru, Ordan boylanır o, qardaşlarına!

Hər gülüm, çiçəyim sənə məhəbbət, Eşqimin bitməyir sözü, ilhamı. Şəhidim, daha sən ucalıqdasan, Bil, sənə baş əyir, əzm edir hamı!

Nəmin dması səndir, qardaş, Məzarın hardadır, o da bilməyir. Gecələr ağlayır, bilirəm nədən? Gözündən süzülən yaş silməyir.

Kamanım ağlayır, sazım sızlayır, Ömrümdən, həyatdan oğul gedəndə. Bu kövrək qəlbimin közü sozalır, Ona layla çalır el də, Vətən də!

Bayatı deyirəm, mən dönə-dönə, Bu anlar ömrümün bir baharıdır. Hər ötən fəsilin, keçən ayların - Mızrabı vurulmuş kaman, tarıdır!

(Davamı var)